

מ"ת 27922/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 27922-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 305130/2022

לפני מבקשת נגד משיב
כבוד השופטת אלואז זעורה-עבדאלחלים
מדינת ישראל
פלוני

החלטה

לפניי בקשה להארכת תנאי השחרור של המשיב, כפי שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 7.7.2022 במסגרת עמ"י 14539-07-22 (כב' השופט באומגרט), זאת עד לתום ההליכים המתנהלים כנגד המשיב במסגרת ת"פ 27920-07-22.

פתח דבר:

1. המשיב נעצר ביום 28.6.2022 בשעה 18:31 בחשד כי ביצע מעשי אלימות מילולית ופיזית כלפי הגב' פלונית (להלן: "**המתלוננת**") מי שהייתה במועדים הרלבנטיים נשואה לו והתגוררה עמו ביחד עם שתי בנותיהם, הקטינה א.א. ילידת שנת 2015 והקטינה נ.א. ילידת שנת 2020 ברחוב *** (להלן: "**הבית**"). במסגרת הליכי המעצר, נחשד המשיב במועד מעצרו בביצוע עבירות הכוללות בעילה שלא בהסכמה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן זוג, תקיפה של חסר ישע על ידי אחראי ואיומים.
2. מעצרו של המשיב הוארך מעת לעת לצורכי חקירה. במסגרת מ"י 62115-06-22 נעתר בית המשפט השלום בקריות (כב' השו' ארדמן) להארכת מעצר חמישית לצורך השלמת החקירה עד 10.7.2022. המשיב לא השלים עם החלטת בית המשפט להאריך את מעצרו והגיש ערר אשר נבחן במסגרת עמ"י 14539-07-22.
3. בתאריך 7.7.2022 בית המשפט המחוזי (כב' השו' באומגרט) דן בטיעוני הצדדים ולאחר ששמע את המפקחים המוצעים, הורה על שחרור המשיב למעצר בית מלא בחרוב *** תחת פיקוחם של אחותו הגב' *** (להלן: "**האחות** ***") ואחיו מר *** (להלן: "**האח** ***"). עוד הורה בית המשפט המחוזי על איסור יצירת קשר עם המתלוננת, משפחת המשיב המורחבת ועם הקטינים; הורה כי לא ייעשה שימוש בתקופת מעצר הבית בטלפון נייד, מחשב או בכל אמצעי אחר אלקטרוני ליצירת קשר עם העולם החיצון; ניתנה הוראה לערבים כי לא יצרו קשר בשום פנים ואופן עם המתלוננת, הילדות הקטינות המשותפות של המתלוננת והמשיב ו/או עם מי

מבני משפחתם; המשיב חוייב לחתום על התחייבות עצמית על סך 15,000 ₪ והמפקחים נדרשו לחתום על ערבות צד ג', כל אחד, על סך 15,000 ₪, כן הורה בית המשפט על הפקדת כספית סך של 10,000 ₪ כתנאי לשחרור (להלן: "**תנאי השחרור**").

עובדות כתב האישום והעבירות המיוחסות למשיב:

4. בתאריך 14.7.2022 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירת איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפת סתם של בן זוג (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תקיפת סתם של חסר ישע על ידי אחראי - עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין.
5. במסגרת כתב האישום נטען כי בתאריך 28.6.22 בשעות הבוקר, עת התארגנה המתלוננת לקראת יציאה לעבודה, ניגש אליה המשיב וביקש ממנה כי שלא תלך לעבודה וכי תיקח את הקטינה נ.א. לבדיקה רפואית. משסירבה המתלוננת וציינה לפני המשיב כי תיקח את הקטינה לבדיקה בשעות הצהריים וכי בכוונתה ללכת לעבודה, תקף אותה המשיב שלא כדין ושלא בהסכמתה בנוכחות הקטינות כאשר נתן לה מכות אגרופ בראשה, בעורפה, ובכתפה וסטר לה בלחיה. באותו מעמד איים המשיב על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחיה באומרו לה: "**אני אגמור אותך, אם תלכי לעבודה אני אהרוג אותך, את תראי מה אני אעשה לך**". זאת בכוונה להפחידה או להקניטה. לאחר מכן יצאה המתלוננת מהבית. עוד באותו יום, תקף המשיב את הקטינה א.ד. (כך במקור - אז) שלא כדין ושלא בהסכמתה בכך שהיכה אותה בישבנה באמצעות ידו.
6. בתאריך 27.6.2022 בשעות הלילה, בעקבות בכי ממושך של הקטינה נ.א. אשר לא חשה בטוב, ועת הרימה המתלוננת את הקטינה על ידה, המשיב תקף את המתלוננת באופן שנתן לה מכת אגרופ במותנה מצד שמאל וגרם לה לחבלה בדמות מכאובים, זאת ללא סיבה הנראית לעין.
7. בתאריך 24.6.22 בשעה 13:47 או בסמוך לכך, שלח הנאשם הודעת טקסט מהטלפון הנייד שברשותו לטלפון הנייד של המתלוננת ובה איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה ובחיה ברושמו לה: "**אני נישבע לך שאם אני יראה אותך או ישמע אותך מדברת אם אמא שלי לא היו לך חיים**" (כך במקור - א.ז.). זאת בכוונה להפחידה או להקניטה. עוד באותו יום, בשעה 14:00 או בסמוך לכך, עת שוחחו המשיב והמתלוננת במרפסת הבית, האשים המשיב את המתלוננת במצבה הרפואי של הקטינה ובמצבם הכלכלי. המתלוננת ניגשה למטבח הבית על מנת לקחת בקבוק מים, במטרה להרגיע את המשיב, המשיב הלך אחריה, נטל סכין מאחת המגירות במטבח, החזיקה בידו ואיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה כאשר אמר לה: "**אני אגמור אותך, אני ארצח אותך, את לא יודעת כמה שנאה יש לי אליך**". וזאת בכוונה להפחידה ו/או להקניטה. זמן קצר לאחר מכן, עת ישנה המתלוננת, העיר אותה המשיב, ביקש כי תתלווה אליו לסלון, שם תקף אותה באגרופ בלחיה השמאלית וגרם לה חבלה של ממש בדמות דימום מפיה, ועזב את הבית לבית אמו.

8. עוד באותו יום, בשעה 15:19 או בסמוך לכך, שלח הנאשם הודעות טקסט מהנייד שברשותו לנייד של המתלוננת ובהן איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה ובחייה ברושמו לה **"שטן שלא ברא האלוהים את, מכשפה, את תשלמי על זה מחיר יקר, אם אימא שלי יקרה לה משהו בגללך ... דינך היה מוות... אם אני יראה אותך בעניים שלי אני ירצח אותך זבל... יופי אל תדאגי אץ של החיים שלך את תקבלי .."** (כך במקור - אז), הכל במטרה להפחידה ו/או להקניטה.

9. עוד באותו היום, בשעה 21:30 הגיע המשיב לבית על מנת לקחת חפציו, וללא סיבה הנראית לעין, תקף את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכמתה, באופן שהיכה אותה בפניה, בעורפה, ובזרועות ידיה, ותפס בחוזקה בצווארה עם יד אחת וגרם לה לחבלות של ממש בדמות אדמומיות בפניה והמטומה בזרוע יד שמאל וברגליה ולאחר מכן יצא מהבית. בחלוף שעה, שב המשיב לבית, ניגש אל המתלוננת ואמר לה "עכשיו תפנקי אותי" ומשזו הסבירה לו כי היא עייפה, הוא תקף אותה שלא כדין ושלא בהסכמתה באופן שנתן לה סטירות בפניה ולאחר מכן ביצע בה אקט מיני שבמהלכו המשיך הנאשם לתקוף אותה שלא כדין ושלא בהסכמה באופן שהיכה אותה עם אגרוף בכתפה הימנית.

10. כתב האישום מוסיף ומפרט שרשרת של אירועים נוספים בהם תקף המשיב את המתלוננת ואיים לפגוע בה, בין היתר נטען כי ביום 23.6.2022 צבט המשיב את המתלוננת בידיה והיכה אותה ברגלה ובפניה ואיים עליה בפגיעה בגופה ובחייה באמצעות מזלג. לאחר מכן, איים עליה בפגיעה בגופה ובחייה תוך שציין כי היא תהיה בקבר והוא יהיה בכלא לאחר שירצח אותה, אבא שלה יקרא קדיש, וכי הוא, המשיב, אינו שולט בעצמו, הכל בכוונה להפחידה או להקניטה, ותוך שהמשיב תוקף את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכמתה, תוך שהוא אווז בפניה.

11. עוד באותו יום, ובעקבות ביקור שערך אחיה של המתלוננת, מר יהודה בוזגלו, בביתה, תקף המשיב את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכמתה בכך שנתן לה סטירות בפניה ובלחיה השמאלית, היכה אותה בכתפה השמאלית זאת על רקע חששו כי זו סיפרה לאחיה על מערכת היחסים שבין השניים. מיד לאחר מכן, כך נטען בכתב האישום, המשיב ביקש מהמתלוננת שתבצע בו אקט מיני. עוד באותו יום, בשעות הלילה, העיר המשיב את המתלוננת משינה וביקש ממנה לקיים עמו יחסי מין. עת סירבה לעשות כן, המשיב תקף את המתלוננת באופן שסטר לה בלחיה השמאלית.

12. כתב האישום תיאר אירועים נוספים בהם איים המשיב על המתלוננת בפגיעה בגופה. ביום 22.6.2022 בשעה 15:45, ומאחר והמתלוננת התעכבה בהגעתה לבית, שלח המשיב למתלוננת הודעת טקסט לטלפון הנייד שלה בה רשם: **"את תשלמי על זה מחיר של החיים, את תשלמי, את לא הולכת לשום מקום יותר ויאלה הבית, שום קורס, שום אירוע שופ כלום עבודה בית...כדי שלא תחזרי הבית אם הילדות ערות אמרתי לך ויזערתי אותך את בקשת ש*** (הקטינה א.א.) תראה תראה דברים, אותנו רבים הפעם זה יכול ליהות מתיים... אני יראה לך מזה לתפר לדאוג ללבוש שלך ואז אחרי זה לצעוק גם לא עונה לי לטלפון, אמא שלך תמות היום..."** (כך במקור - א.ז.). בכך איים המשיב על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחייה בכוונה להפחידה ו/או להקניטה.

13. בתאריך 16.6.22 בשעות הצהריים, שהתה המתלוננת בליווי הקטינה א.א. במסיבת יום הולדת. משהתברר למשיב כי המתלוננת לא תשוב לבית עד השעה 19:00 על פי סיכום בין השניים, שלח המשיב למתלוננת הודעת טקסט לטלפון הנייד שלה ובה רשם: **"את יושבת 10 20 דקות וחוזרת הביתה אני יראה לך מה זה אמרתי לך 7 והפעם את תלמדי"** (כך במקור - אז). בכך איים המשיב על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחייה בכוונה להפחידה ו/או להקניטה. באותו יום, ועת נכחה המתלוננת באירוע משפחתי בשעה 20:45, התקשר המשיב למתלוננת וביקש כי תשוב לבית עד השעה 22:00 תוך שאיים בפגיעה שלא כדין בגופה ובחייה באומרו לה כי יהרג אותה אם לא תעשה כן, זאת בכוונה להפחידה ו/או להקניטה.

14. באירוע אחר ביום 5.6.2022 בשעה 13:41 שלח המשיב הודעות טקסט למתלוננת ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה ובחייה: **"את תשלמי על הכל ... תזכירי את המלים שלי, היום את תשלמי על הכול, אפס שמנה מסריחה היום את תקבלי את שלך"** (כך במקור - אז), זאת בכוונה להפחידה ו/או להקניטה. עוד בערב אותו יום, תקף המשיב את המתלוננת באופן שהכה אותה בפניה, בכתפה וברגלה וגרם לה חבלה של ממש בדמות שריטות ברגלה.

15. מספר שבועות לאחר האירועים הנ"ל, במועד מדויק אשר אינו ידוע למבקשת, לאחר שהמשיב שמע את הקטינה נ.א. בוכה, המשיב תקף את המתלוננת לעיני הקטינות עת קילחה אותן, בכך שתפס אותה בחוזקה בצווארה עם שתי ידיו וסטר לה בלחייה. בחודש אוקטובר 2021, עוד ובמועד שאינו ידוע למאשימה, לאחר שהמשיב שמע את הבכי של אחת הקטינות, ניגש למתלוננת ותקף אותה שלא כדין ושלא בהסכמה, תפס ומשך אותה בחוזקה בשתי אצבעות ידה הימנית וגרם לה חבלה של ממש בדמות רגישות והגבלה בכיפוף באחת האצבעות.

ההליכים עד כה וטיעוני הצדדים לפני:

16. ביום 14.7.2022 התקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים. המבקשת חזרה על בקשתה לאשר את תנאי השחרור למעצר בית כפי שנקבעו במסגרת עמ"י 14539-07-22.

17. ב"כ המשיב ביקשה לקיים דיון בבקשה להארכת תנאים מגבילים לאחר בחינת חומר הראיות תוך שמירה על זכותה להציע מפקחים נוספים בכתובת אחרת. במעמד הדיון שמע בית המשפט את טיעוני המבקשת לעניין הארכת תנאי מעצר הבית והתרשם מהמפקחים, הגב' אלינור מאירוב, מר *** *** והגב' ***. בסיום הדיון, קבע בית המשפט (השופטת ביטון פרלה) כי לאחר שבחן את תיק החקירה, מצא שישנו ניצוץ ראיתי לביסוס מעצר ביניים של המשיב. כן נקבע כי עד למתן החלטה אחרת, התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי במסגרת עמ"י 14539-07-22 מיום 7.7.2022 לרבות הבטוחות שניתנו במסגרת יעמדו על כנם, תוך שינוי סעיף 6 בהחלטה, באופן שיאסר על המשיב להימצא בקשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים במשפט ובכלל זה עם המתלוננת, נפגעת העבירה.

18. בתאריך 19.7.22 התקיים דיון נוסף אשר במסגרתו טענה באת כוח המשיב כי עקב תקלה טכנית, טרם צולם חומר החקירה. הצדדים ביקשו לדחות את הדיון וזה התקיים לפני ביום 24.7.2022.

19. בדיון ביום 24.7.2022 שמעתי את טענות הצדדים ואת המפקחים המוצעים ***נ***פרחי. המשיב טען לפני כי הבקשה מטעם המדינה נוגעת להארכת תנאי שחרורו של המשיב כפי שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי במסגרת עמ"י 14539-07-22 ולפיהם, שוהה המשיב במעצר בית בבית אחותו אלינור, בפיקוחה של האחות ולחילופין בפיקוח של אחיו *** שמתגורר בקריית ים. המשיב ביקש להעביר את מיקום מעצר הבית לבית אחות נוספת בשם הגב' ***** (להלן: "**האחות יאנה**"), ולצרפה, יחד עם בעלה, מר ***** כמפקחים נוספים. לגרסת המשיב, האחות *** מתאימה יותר כמפקחת מאחר והיא איננה עובדת והיא זמינה יותר בשעות הבוקר, תוך שכל המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט המחוזי ימשיכו לפקח על המשיב לסירוגין.

20. המשיב טען כי המפקחת המוצעת *** תמכה במשיב והגיעה למרבית הדיונים אשר התנהלו בעניינו וזו תהיה מפקחת ראויה ותבצע את מלאכת הפיקוח נאמנה. לגרסתו, העובדה כי הנ"ל הנה עדה מטעם התביעה, אין בה בפני עצמה בכדי להוות נימוק לפסילתה כמפקחת, ויש לבחון את יכולתה לעמוד בהתחייבויותה וכי זו תעמוד בתנאים שבית המשפט יקבע. הנ"ל הפנה את בית המשפט לעמ"ת 10500-10-18 (בית משפט מחוזי בבאר שבע), **פובלט נגד מדינת ישראל**, מיום 7.10.2022, שם בית המשפט קבע כי אין הצדקה לפסול על הסף מפקח שמשמש כעד תביעה לאחר שהסתיימה החקירה והוגש כתב אישום כבעניינו, ככל שמדובר בערב שעומד בכל התנאים המקובלים.

21. לגרסת המשיב, האחות *** היא לא עדה מרכזית בתיק והיא נחקרה על ידי משטרת ישראל רק פעם אחת, בעניין שיחת טלפון מיום 24.6.2022 וכי אינו חולק על התקיימות השיחה הזו על אף הסתירות הקיימות בשאלה מי יזם את השיחה. באת כוח המשיב הצהירה לפרוטוקול כי היא מסכימה לטענת המאשימה שהמתלוננת היא זו שהתקשרה לעדה, בניגוד למה שנטען בהתחלה, ואמרה לה את הדברים. עוד טענה כי למחרת השניים גם בילו ביחד בים.

22. המבקשת טענה כי אין מקום לשנות את תנאי מעצר הבית וכי דין בקשת המשיב להעביר את מיקום החלופה לבית האחות *** להידחות. המבקשת טענה כי האחות *** הנה עדת תביעה וקיים חשש לשיבוש הליכי משפט ככל שחלופה זו תאושר, זאת נוסף לכך כי הבעל *** אינו דמות סמכותית שיכולה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

23. הצדדים טענו לפני גם בעניין הראיות ועילת המעצר ושני תיקי חקירה הוגשו לעיוני על ידי באת כוח המבקשת. המשיב טען לפני כי חומר הראיות מלמד על סתירות רבות בעדותה של המתלוננת ובשל כך זו נחקרה מספר פעמים גם תחת אזהרה על תקיפת המשיב ובתה הקטינה. לגרסת המשיב, המתלוננת מסרה גרסה מתפתחת ומתגלגלת, שהגיעה לידי טענות על עבירות אינוס, ומעשה סדום תוך כדי אלימות קשה. על אף טיעוניה של המתלוננת, כתב האישום שהוגש נגד המשיב מלמד כי גם למבקשת היה קושי ממשי לקבל את טיעוני המתלוננת. המשיב סבר, כי חומר החקירה מלמד כי אין בסיס לטענות המתלוננת כי המשיב אובססיבי כלפיה

אלא ההפך הוא הנכון שכן ניתן לראות בוודאות מחומר הראיות כי המשיב ביקש להתגרש מהמתלוננת, ודרש כי תעזוב אותו לנפשו, אך היא הייתה מוכנה להתגרש רק אם הוא יסכים לשלם דמי מזונות גבוהים ומשסירב לעשות כן פנתה המתלוננת בתלונה.

24. המשיב הוסיף וטען לפניי כי היחידה החוקרת כשלה בכך שלא בדקה לעומק ולא הפריכה את טענות המתלוננת בעניין חלק מהאירועים, ובכלל זה האירוע מיום 22.6.2022 שבסעיף 16 לכתב האישום והאירוע מיום 23.06.22, המופיע בסעיף 11 לכתב האישום. המשיב טען כי המתלוננת העלתה טענה סתמית כי הוא יושב בבית "מסטול", הרביץ לה ולא נתן לה ללכת לעבודה זאת כאשר באותם ימים, הוא כן עבד, זאת על אף היותו בחופשת מחלה, כאשר סייע בידי חבר שלו בהובלת משאיות, בהיותו נהג משאית. המשיב טען כי יגיש את הראיות התומכות בטיעוניו במסגרת פרשת ההגנה לפני בית המשפט הדן בתיק העיקרי, אך קיימות ראיות גם בהודעות בינו ובין המעסיק מאותם מועדים המלמדות כי הוא לא היה בבית באותו היום.

25. המשיב טען לפניי כי המתלוננת מסרה את הטלפון הנייד שלו לידי המשטרה אך זו לא בחנה את הנתונים במכשיר, ופרקה רק את הטלפון של המתלוננת ובכך לא נעשה מאמץ אמיתי כדי לבחון את טענות ההגנה של המשיב. כך גם, לגרסת המשיב, לא נעשה ניסיון אמיתי לבדוק את מצבו הרפואי של המשיבה כחולה סכרת והעובדה כי אינו מסוגל לבצע את הדברים אשר יוחסו לו בעניין אינוס ומעשה סדום מבחינה רפואית.

26. לסיכום, המשיב טען כי גם אם קיימות ראיות לכאורה הרי שעוצמתן נמוכה, והסיכוי להרשעתו של המשיב אינו גבוהה ובנסיבות אלה יש מקום להותיר את התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי למעט התנאי למעצר בית מלא. המשיב טען לפניי כי הוא מסכים להתרחק מהמתלוננת, ואינו מתכוון ליצור קשר עמה וכי הוא מסכים להותרת הערבויות הכספיות על כן.

27. לחילופין וככל שבית המשפט יסבור כי יש מקום להאריך את תקופת מעצר הבית עד לתום ההליכים נגדו, ביקש כי החלופה תועבר לביתה של האחות *** בחיפה, קריית חיים, שבטי ישראל 59, רחוק ממגורי המתלוננת, ובפיקוחם של האחות ****.ת.ז. *** ובעלה מר. ***.ת.ז. זאת נוסעל הפיקוח מטעם האחים ***.

28. בסיום טיעוניו, טען המשיב כי לאור החלטת בית המשפט המחוזי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה תוך שטיעוניו לעיל לעניין עוצמת הראיות, ולעניין עילת המעצר יהוו שיקול לקבלת בקשתו, זאת על רקע קביעת בית המשפט המחוזי כי לא מתקיימת מסוכנות המחייבת את המשך מעצרו מאחורי סורג וברח.

הדין ביום 2.8.2022:

29. בתאריך 2.8.2022 התקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב אשר במהלכו חזרו הצדדים על טיעוניהם. במעמד הדיון הודיעה באת כוח המשיב כי היא איננה מוותרת על חקירת המפקחת המוצעת, האחות יאנה, זאת על אף הסכמתה כי ההודעה שנתנה האחות במשטרה תוגש כראיה בתיק העיקרי. המשיב טען כי היחידה החוקרת לא

טרחו לבדוק את טיעוניו כנגד המתלוננת וכי עד למועד זה טרם נערכה פריקה של הטלפון הנייד שלו, פעולה אשר יש בה בכדי לסייע בידו בהגנתו. המשיב חזר על בקשתו וביקש כי בית המשפט יאשר את העברת מיקום החלופה לבית של האחות יאנה, וכי יתאפשר לו חלון יומי בשעות הבוקר בסמוך למקום החלופה.

30. עוד ביקש המשיב כי בית המשפט יורה על חלון נוסף ביום 21.8.22 בעקבות זימון שקיבל באמצעות בית המשפט לענייני משפחה ליום 21.8.2022 בשעה 11:00 לפגישת מהו"ת אשר תתקיים בשדרות ההסתדרות 271 קריית חיים, בתמ"ש 41470-07-22.

31. המבקשת התנגדה לבקשה לפתיחת חלון יומי משלא חלפו 30 ימים ממועד שחרורו של המשיב למעצר בית, תוך שהדגישה את המסוכנות הנשקפת מהמשיב והעובדה כי המשיב מואשם בעבירות חמורות של אלימות במשפחה. באשר לבקשה לפתיחת חלון לפגישת מהו"ת בהליך המתנהל בבית המשפט לענייני משפחה, המבקשת לא העירה ואני רואה בכך כהסכמה למבוקש.

דין והכרעה:

32. לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות העניין, התרשמתי מן המפקחים המוצעים באופן בלתי אמצעי, בחנתי טיעוני הצדדים, ותיקי החקירה שהונחו לפניי, מצאתי כי יש לקבל את הבקשה ולקבוע כי המשיב ישהה במעצר בית בהתאם לתנאים שנקבעו ביום 7.7.2022 במסגרת עמ"י 14539-07-22 (כב' השופט באומגרט), זאת עד לתום ההליכים המתנהלים כנגד המשיב במסגרת ת"פ 27920-07-22, ובשינויים המחייבים שנקבעו ביום 14.7.2022 על ידי בית המשפט השלום בקריות (כב' השופטת ביטון פרלה).

33. מצאתי לדחות את בקשת המשיב להעביר את מקום החלופה לביתה של המפקחת ***** ולהוסיף את מר ***** כמפקחים נוספים. כן מצאתי לדחות את בקשתו של המשיב לפתיחת חלונות אוורור יומיים בשלב זה.

להלן נימוקיי.

34. הצדדים הסכימו על קיומן של ראיות לכאורה אך באת כוח המשיב טענה כי עוצמתן של הראיות נמוכה ואין מלמדות על מסוכנות הנשקפת מהמשיב או חשש לשיבוש מהלכי חקירה.

35. אכן כטענת המשיב, מתקיים יחס בין עוצמת הראיות לכאורה, לבין שאלת חלופת המעצר: "בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת הנכונות של בית המשפט לשקול חלופת מעצר מתקיימת "מקבילית כוחות"; ככל שעוצמת הראיות גבוהה, תקטן הנכונות לבחון חלופת מעצר, ולהפך. בהתאם, כאשר

ישנן ראיות נסיבתיות שקושרות את הנאשם לעובדות כתב האישום, אך מתנוסס סימן שאלה בנוגע לעוצמתן המצטברת, או שיש בהן חוסר או חולשה, נדרש בית המשפט לשקול האם ניתן להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שניתן להסתפק בחלופת מעצר" (ראו: בש"פ 631/22 יאסר אלטוחי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (02.03.2022)).

36. כידוע, על פי הפסיקה, מקום בו מתקיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, יש לבחון האם קיימת חלופה הולמת בנסיבות העניין: "הלכה היא שבית המשפט יבחן את אפשרות שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר לפי בחינה דו שלבית; ראשית, עליו לבחון האם ככלל, בנסיבות המקרה וברמה העקרונית, קיימת חלופה אשר עשויה להפיג את המסוכנות המיוחסת לנאשם ואת החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת (ראו: בש"פ 1765/16 פרקש נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (17.3.2016)); בש"פ 4658/15 פישר נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (9.7.2015)). ככל שקיימת חלופה כזו, בית המשפט יבחן את החלופות הקונקרטיות המוצעות בעניינו של הנאשם ואת מידת התאמתן להשגת תכליות המעצר" (ראו: בש"פ 7829/16 ציון דעדוש נ' מדינת ישראל (31.10.16)).

37. אף על פי כן, "תנאי הכרחי על מנת שבית המשפט יורה על שחרור לחלופת מעצר או על מעצר בפיקוח אלקטרוני, הוא אמון בית המשפט בנאשם כי יקיים את תנאי החלופה או המעצר שנקבעו לו. בהיעדר אמון בנאשם כי הוא לא ינצל את השחרור ממעצר כדי לעבור עבירה, להתחמק מן הדין או לשבש את הליכי המשפט, נשמטת האפשרות להורות על חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני" (ראו: בש"פ 6469/18 סאמי אבו רשיד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (17.09.2018)).

38. עיינתי בתיק החקירה ממנו עולה כי קיימות ראיות לכאורה כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הודעות המתלוננת במשטרה מתארות מסכת מתמשכת של אלימות מילולית ופיזית שביצע המשיב כלפיה. גרסת המתלוננת נתמכה בהודעות טקסט שהוחלפו בין הצדדים מהן אני למדה כי המשיב תקף את המתלוננת מילולית, העיר הערות קשות על המראה שלה ומשקלה, איים כי יעזוב אותה לטובת אישה אחרת ואיים בפגיעה בגופה ובחייה מספר פעמים זאת לצד הפגיעות הפיזיות שביצע - כפי שאלה תוארו בהרחבה בכתב האישום.

39. בחנתי את טענות המשיב, אותן העלה בין היתר גם בדיונים לפני, ובהודעתו במהלך חקירתו במשטרה ובכלל זה הטענה כי הטלפון הנייד שלו היה ברשות המתלוננת וכי זו "ביימה" את ההודעות שנשלחו לטלפון הנייד שלה ואצין, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, לא מצאתי בהן ממש.

40. עיון בהודעות הטקסט שנשלחו בין המתלוננת והמשיב מלמדות כי המשיב נהג לאיים על המבקשת לפגיעה בגופה כפי שצוין בכתב האישום, זאת לצד פניותיו אליה באופן משפיל בדרך שבשגרה תוך שימוש במילים כגון "את ממש דפוקה", "יא אפס", "חולת נפש", "מכשפה", "מפגרת" ועוד אמרות משפילות לעניין המראה החיצוני שלה.

41. עוד, ומעיון בהודעות הטקסט שהועתקו לתיק החקירה, עולה לכאורה כי יש ממש בטענות המתלוננת כי המשיב הינו אובססיבי כלפיה שכן הוא תירץ את התנהגותו בכך כי אינו שולט במעשיו (קיימות מספר הודעות בהן הודיע המשיב כי אינו שולט במעשיו כאשר ציין למשל "את חושבת שאני שולט בזה חחחחח אישה דפוקה"). המשיב הודיע למתלוננת מחד גיסא כי אינו מעוניין בקשר איתה, וכי הוא מעוניין בקשר עם אישה אחרת אך מאידך גיסא ציין לפניה כי אינו מסוגל לחיות בלעדיו באומרו בין היתר "אין לי ברירה איתך". בהודעות טקסט מיום 03.06.2022 הודיע המשיב למתלוננת שאינו מרגיש טוב, חושב לסיים את חייו, שהחיים שלו נהרסו ושברגע שהמתלוננת תגיע הוא כבר לא ירגיש כך תוך ששלח לה תמונה.

42. ניכר מרצף הודעות הטקסט שהוחלפו בין הצדדים ואופיין, כי גרסת המשיב כי המתלוננת השתמשה בטלפון שלו על מנת לשלוח הודעות לעצמה אינה סבירה. הודעות המשיב במשטרה היו רצופות סתירות ואי דיוקים, באופן המקשה ליתן אימון בגרסתו. בחקירתו הראשונה הכחיש המשיב את טענות המתלוננת אך אישר כי היו "דחיפות הדדיות". בחקירתו מיום 04.07.2022 אישר המשיב כי עישן סמים אך טען כי אינו משתמש בסמים באופן קבוע, אישר כי איים לשים קץ לחייו והכחיש את הטענות המיוחסות לו אלימות תוך העלאת טענות כנגד המתלוננת (הטענה בין היתר כי המתלוננת מבזבזת את כספיו על ידי הזמנות באינטרנט וכי הוא מעוניין להתגרש). במהלך אותה החקירה, טען המשיב בתגובה לשאלת החוקר על הודעה טקסט מיום 24.06.2022 כי כל חייו הגן על המתלוננת ולקח על עצמו את "התיקים" בכך שהודה בפני אימא שלו אחרי כל ריב עם המתלוננת כי הוא זה שפגעה במתלוננת, זאת על מנת שאימא שלו לא תכעס על המתלוננת. לאורך כל חקירתו, המשיב נתן תשובות מתחמקות כאשר הופנה על ידי חוקריו להודעות הטקסט ששלח למתלוננת אשר כוללות איום ואישור כי פגע בה ובגופה. כאן אציין כי המתלוננת נחקרה בעניין זה ולגרסתה המשיב החזיק בטלפון הנייד שלו ולקח אותו לכל מקום (מתחת לכרית כשישן ולמקלחת) וסירב למסור אותו לידה או לידי הקטינות.

43. גרסת המתלוננת נתמכה גם בהודעות השונות שמסרו עדים שונים ובכלל זה נפנה להודעה של מר. יהודה בוזגלו, אחיה של המתלוננת, אשר העיד על התנהלותו של המשיב כלפי המתלוננת וחששה ממנו. כן נפנה גם להודעה של הגב' רינת שוראקי, שהעידה על מערכת היחסים בין המתלוננת והמשיב ואישרה כי המתלוננת חוששת מהמשיב וכי בתאריך 16.06.22, כאשר התקיים אירוע משפחתי המתלוננת עזבה מוקדם על רקע דרישתו של המשיב ואיומיו כי ככל שלא תגיע הביתה תוך מספר דקות הוא "הורג אותה", כך למדה מהמתלוננת. הנ"ל אישרה מידעה אישית כי המשיב מקנא מאוד ואובססיבי כלפי המתלוננת, זאת על פי אירועים שתיארה והתרחשו בנוכחותה. תמיכה נוספת לגרסת המתלוננת ניתן למצוא בהודעה של הגב' סיון ספיר אשר מסרה כי המשיב נהג לפנות למתלוננת בצורה משפילה בפומבי, לפעמים בצעקות, וכי באירוע בה נכחה העדה, המשיב איים לפגוע בחייה של המתלוננת ובחיי אחרים בנוכחותה של העדה (ראו הודעת הנ"ל מיום 29.06.2022).

44. על כל האמור נוסף את ממצאי חקירתה של הקטינה, א.א, מיום 30.06.2022 אשר במסגרתה אישרה הקטינה כי נאלצה לצאת מאירוע יום הולדת מוקדם (לפני העוגה) ללא שהבינה את הסיבה לדרישת אמא כי יעזבו טרם הספיקה להיפרד מחברותיה. הקטינה אישרה בעדותה את דברי המתלוננת כי המשיב נוהג לפנות למתלוננת ב- "דברים לא נעימים והוא לפעמים גם מרביץ לה. עוד אישרה כי לפעמים המשיב פונה למבקשת

במילים "אני אגמור אותך" וצינה כי "יום אחד הוא חנק אותה" תוך שאישרה כי המשיב הרביץ למתלוננת יותר מפעם (עמוד 7, שורות 7 עד 9). הקטינה ציינה כי המשיב חנק את אחותה, הקטינה הנוספת, בכך ש-" הוא בא... מחץ לה את הגרון ... וזה חנק אותה ואחותי התרגזה ועשתה ככה עם הרגליים... והיא בכתה" (שם, שורות 14 - 17), המשיכה ותיארה כי המשיב "החזיק אותה (את אחותה הקטינה) ככה חזק בגרון... הוציא אותה... היה לה אדום" (שם, שורות 22 - 24, ראו גם : עמוד 8 שורות 4 - 15). הקטינה אישרה כי המשיב תקף את האחיות הקטינה שלה בכך שהחזיק בגרונה בהזדמנות נוספת בגלל שהיא בוכה ומעירה אותו משינה עוד ציינה כי המשיב מחזיק את המתלוננת ודוחף את היד לפרצוף שלה וכי היה לה אדום (ראו עמוד 8 ו-9 לחקירה הנ"ל). הקטינה אישרה כי המשיב פגע, והרביץ לה ולאחותה תיארה והדגימה לאורך חקירתה את האופן בו המשיב פגע במתלוננת ובאחותה הקטינה הנוספת. בסיום החקירה, הקטינה איחלה לכך כי המשיב יפסיק להרביץ.

45. לצד כל האמור, קיימים בתיק ממצאים המאשרים את הטענות נגד המשיב, לצד הודעות הטקסט אליהם הפנית לעיל, תצלומים בהם תמונות חבלה על גוף המתלוננת, תיעוד רפואי ודו"חות פעולה של השוטרים.

46. מכל האמור לעיל עולה כי קיימות ראיות לכאורה שבמידה ויוכחו יש בהן כדי להרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו. כן כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21 (א) (1) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, מאחר וקיים חשד סביר לכך שהמשיב מסכן את ביטחונו של הציבור ובטחון המתלוננת והקטינות. כן קמה חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21 (א) (1) (ג) (5) לאותו חוק שכן מדובר בעבירות אלימות כלפי בן משפחה כי משמעות הדבר בחוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א - 1991.

47. המשיב טען לפני כי על רקע קביעת בית המשפט המחוזי מיום 07.07.2022, במסגרת עמ"י 14539-07-22 ניתן לקבוע כי לא מתקיימת מסוכנות המחייבת את המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח. אין בידי לקבל טענה זו. החלטת בית המשפט המחוזי בעניינו של המשיב ניתנה טרם הגשת כתב אישום, כאשר החקירה הייתה בעיצומה. בית המשפט המחוזי לא שנתן את דעתו בשאלת המסוכנות, עילות המעצר, ושאלת הראיות לכאורה. החלטת בית המשפט המחוזי התבססה בעיקרה על הקצב האיטי, והעדר התקדמות ממשית בהליכי החקירה תוך שציין כי היה על היחידה החוקרת לבצע את פעולות החקירה גם בשעות לא מקובלות ובמידת הצורך. בבואו להתייחס לשאלת המסוכנות ציין בית המשפט : **"באת כוח המדינה טענה בטוב טעם ובצדק רב שהעבירות המיוחסות לעורר קשות המה ויש לתת את הדעת לחומרתן. דבר דבור על אופניו אמרה ב"כ המדינה. אולם, משכך, היה על המדינה לעשות ימים כלילות להשלמת החקירה ולא לפעול בעצלותיים כפי שעולה מהחלטת בית משפט קמא, מהחלטת בית משפט זה ומעיון בתיק החקירה"** (עמ' 6 לפרוטוקול שורות 31 - 32, עמוד 7 לפרוטוקול שורות 1 - 2).

48. אמנם, בבקשה שלפניי המבקשת איננה דורשת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו אך אין בכך בכדי להעיד כי המסוכנות הנשקפת ממנו היא ברף הנמוך. חומר החקירה אליו הפנית לעיל מלמד כי קיימת מסוכנות ניכרת הן בהתחשב במהות העבירות ואופיין, רקע הקשר האובססיבי של המשיב כלפי המתלוננת והחשש כי חלק מהעבירות בוצעו גם על רקע שימוש בסם.

49. באשר לבקשת המשיב להעביר את מיקום החלופה, ולאחר שבחנתי את הודעתה של העדה הגב' *****שוכנעתי כי הדין עם המבקשת כי אין מקום להורות על שינוי מקום החלופה לביתה של הנ"ל בשלב זה תוך שתישמר למשיב הזכות לחדש את בקשתו עם התקדמות ההליכים בתיק העיקרי ולאחר שמיעת עדותה של האחות יאנה.

50. אציין כי אני מקבלת את עמדת המשיב כי בית המשפט לא ימהר לפסול על הסף מפקח, רק בשל היותו עד תביעה, שכן יש לבחון כל מקרה לגופו ובכלל זה את מהות ההודעה שנמסרה במשטרה ותוכנה, את הזיקה שבין העד והנאשם לצד שיקולים שונים שתלויים בנסיבותיו של התיק הסצפפי.

51. בתיק שלפניי, מהודעתה של העדה הנ"ל אני למדה כי העדה שוחחה בטלפון עם המתלוננת וזו תיארה בפניה את התנהלות המשיב ותיארה לה את החבלות שגרם לה. ניתן להבין מההודעה כי מדובר בעדה המגוננת על המשיב ונמצאת עמו ביחסים הדוקים וכי הימצאותה עמו באופן יומי במהלך שהותו במעצר בית מעלה חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט.

52. במסגרת השיקולים שבחנתי, נתתי גם את דעתי לטענת המשיב כי גם המפקחת הנוכחית, האחות אלנרה, הנה עדת תביעה (עדה מס' 7 ברשימת העדים). בהשוואת העדות שנמסרה על ידי המפקחת הנוכחית אלנרה אל מול עדותה של האחות ***אני למדה כי האחות ***היא גורם דומיננטי יותר בחייו של המשיב ונמצאת עמו בקשר יותר הדוק לעומת המפקחת אלנרה, אשר מסרה כי למדה על המעצר של המשיב מהאחות יאנה, והוסיפה, בין השורות, כי איננה מכירה לעומק את טיב הקשר בין המשיב ובין המתלוננת.

53. באת כוח המשיב טענה כי אישור האחות *** אינו רלבנטי לשאלת שיבוש מהלכי החקירה מאחר והמשיב במעצר בית תקופה ממושכת. בעניין זה אציין כי אכן, וככל שבדעתו של המשיב לפעול לשיבוש מהלכי חקירה ולהשפעה אסורה על עדים הוא יכול לעשות כן גם בהיותו מאחורי סורג וברית. חרף זאת, אציין כי החשש הכללי לשיבוש מהלכי חקירה אינו זהה לקביעת חלופת מעצר בביתה של אחת העדות, אשר נמצאת על פניו בקשר אישי הדוק עם המשיב, באופן שמעצים את החשש לשיבוש על רקע מפגש יומי ומתמשך בין השניים.

54. אוסיף כי לאחר ששמעתי את המפקחים ***פרחי, והתרשמתי מהם בצורה בלתי אמצעית שוכנעתי כי מדובר בשני מפקחים המגוננים על המשיב ואני מתקשה לקבוע כי יוכלו להציב לו גבולות ולמלא את תפקידם כמפקחים בצורה ראויה. שוכנעתי כי האחות ***היא מאוד דומיננטית בחייו של המשיב והיא הדמות המובילה גם עבור המפקח ***אשר התיר רושם שלילי בכל הנוגע ליכולותו להכתיב ולהציב גבולות למשיב.

55. באשר לבקשת המשיב לאפשר לו חלון אוורור יומי, אציין כי בשל מהות העבירות המיוחסות למשיב, והמסוכנות הנשקפת ממנו, עליה הרחבתי לעיל, ומאחר וטרם חלפו 30 ימים ממועד שחרורו למעצר בית ולאחר שבחנתי את נסיבות התיק לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה. אין באמור בכדי לחסום את המשיב מהגשת כל בקשה לצורך הוספת פתחי אוורור בהמשך ההליך.

סוף דבר:

56. בקשת המדינה מתקבלת ואני קובעת כי המשיב ישהה במעצר בית בהתאם לתנאים שנקבעו ביום 7.7.2022 במסגרת עמ"י 14539-07-22 (כב' השופט באומגרט), זאת עד לתום ההליכים המתנהלים כנגד המשיב במסגרת ת"פ 27920-07-22, ובשינויים המחייבים שנקבעו ביום 14.7.2022 על ידי בית המשפט השלום בקריות (כב' השופטת ביטון פרלה).

57. בקשת המשיב להחליף את מיקום החלופה ולאשר את הגב' *** כמפקחים נוספים - נדחית.

58. בקשתו של המשיב לפתיחת חלונות אוורור נדחית.

59. כן אני מורה על פתיחת חלון נוסף ביום 21.8.22 בין השעות 10:00 ועד 14:00 לצורך התייצבות המשיב לפגישת מהו"ת אשר תתקיים בשדרות ההסתדרות 271 קריית חיים, בתמ"ש 41470-07-22. ככל שייחל שינוי במועד פגישת המהו"ת הנ"ל, ידווח המשיב לבית המשפט ויודיע על המועד החדש שנקבע. ככל שישתנה המועד ולא תוגש הודעה מתאימה, אראה כמשיב כמי שהפר את תנאי השחרור כפי שנקבעו בהחלטה זו.

המזכירות תעביר את תיקי החקירה (שניים) לידי ב"כ המבקשת ותעביר את העתק החלטה זו לצדדים ולכל הגורמים המוסכמים.

ניתנה היום, ז' אב תשפ"ב, 04 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.